

Different fields are in the labor market yet there is no difference in the price of labor.

DONARÁ

UNA, no es la otra opción que desearía de
mí, porque da lo que más me gusta: ser
yo la que me dirige.

BATALLADA

CADA

SEMMANA.

SI SE 'N VENEN MOLTAS

tocará a somatent.

LA CAMPANA DE GRACIA

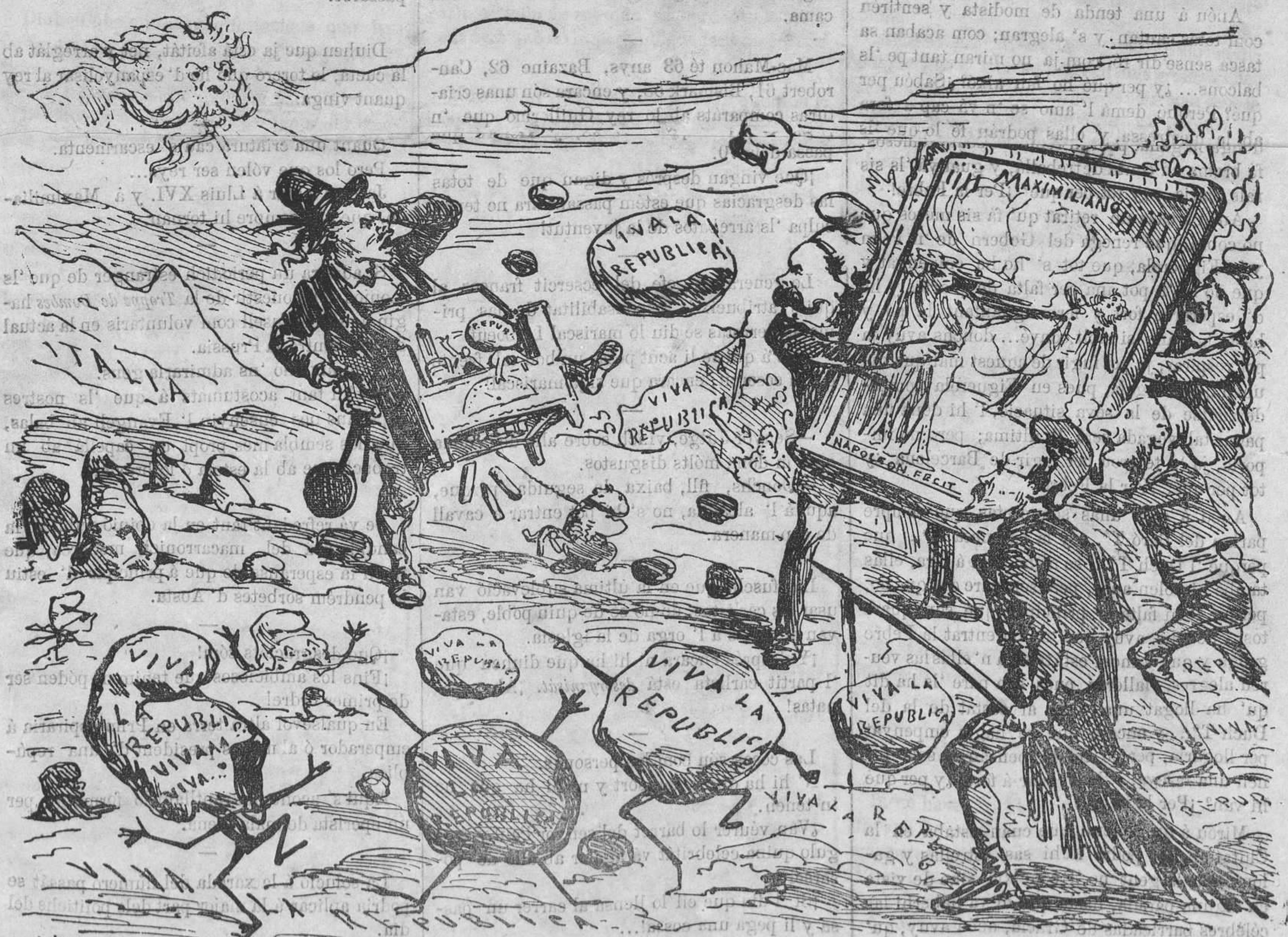
!!! CATALANS LO REY ES IMPOSSIBLE!!!!

2 QUARTOS

TOT ARREU.

ADMINISTRATOR

...fins las pedras del Camí 't cridarán !!! Viva la Repùblica !!! (CASTELAR)

VENTATJES DE LA FEBRE.

Encara hi haurá qui 'm vullga sostenir que la Febre no 'ns porta ventatjes, y qu' ab ella no gosém? Hi haurá també qui no vullga créure que es bona pe 'ls pobres y richs, pe 'ls xichs y grans, per homes y donas... y en fi per tota la gent qu' viu baix aquest Panorama Universal, que se n' diu mon... Nom qu' segurament l' haurán dat los filosophs qu' sempre inventan cosas novas... Donchs si algú encara vol sostenir quelo qu' dich no es vritat, y que cap ventatje no 'ns porta, que 's prenga la molestia de llegir aqueix article, y de segú que 'm dona la raho. Comensarém per la classe mes infima, y acabarém per la mes alta.

Aquí teniu un treballador carregat de criatures, que tant l'istiu, com l'hivern, ha hagut d' anar al seu treball; qu' al hivern ha tingut de pasar lo fret y al istiu la calor; que cuan no ha tingut un frost de carnes' ha menjat una arengada y cuan no ha pogut comprar unas sabatas á son fill li ha comprat unas espardenyas... que la seva mulher, des que son casats, ha tingut lo capritxo d' aná á fora, y may ho ha pogut realisá per falta de pecunia... aneuhi avuy qu' la Febre groga es á Barcelona, y si bé veuréu en son semblant un nuvol de tristesa, per altre part los hi glateix lo cor de una manera espantosa y per qué?... — Perqué avuy realisan lo somni esperat per tants anys... perqué avuy, plens' de goig, pôden dí a tothom ¡me 'n vaig á fora!!

Aneu á una tenda de modista y sentiréu com totes cantan y s' alegran; com acaban sa tasca sense dir ré, com ja no miran tant pe 'ls balcons... i per qué ho fan aixó? Sabéu per qué? Perqué demá l' amo se 'n vá cap á fora ab la mestressa, y elles podrán fê lo que 'ls donga la gana, podrán rebre als seus promesos, fê bromas en conta detreballá, y guanyá 'ls sis rals diaris... i per qué? ¡Per la Febre!

Aneu á casa un retirat qu' fâ sis mesos que no cobra, que renega del Gobern de 'n Prim y 'n Figuerola, que tot s' ho ha empenyat y que no se 'n pot aná per falta de quartos y ha d' esperarse fort y ferm aguantant la pô, y hasta la gana si molt convé... donchs avuy ja pot respirar, ja pot fugir de aquest mal que diuhen que s' agafa, pues en Figuerola compadeixentse de la seva situació, l' hi dona una paga; tal vegada serà l' última; pero no importa, ja 'n té prou per fugir de Barcelona, i per tot per qué? ¡Per la Febre!

Aneu á casa unes senyoretas que sempre parlan del Baró T*... y la baronesa D*... que perqué l' Duch T*... se n' ha anat á fora, elles també hi vòlen anar, pero son pare diu que no, perqué l' hi falta lo principal, que son quartos... donchs avuy que 'ns ha entrat la Febre groga y que tothom està trist, á n' elllas veureu alegres, rialleras, pues son pare 'ls ha dit qu' ha llogat una torra al costat de la del Duch T*... y encara que se hagia empenyat per llogarla, per gó no hi pensan, y sols tenen una tareya... ¡la d' anar á fora! i per qué hi van? ¡Per la Febre!

Miréu á un general que cuan estava en la Ciutat apenas podia lluhí sas estrelles y galons, que la gent no 'l coneixia sino de vista en alguna parada, hasta que hi vá haberhi las célebres barricades de Gracia, aneu avuy, qu' hi ha la Febre en Barcelona, cap á Vallcarca y allí cada tarde hi sentiréu música y veureu una revista capás de entusiasmar á n' al mateix general Prim, si pogués serhi...

¡Donchs bueno; tots aquets qu' temen á la Febre, que la maleyeixen y diuhen pestes d' ella, no convindrán ab mí, en que certas personas que ja voldrian que fos fora, es la seva benefactora?

Pues si es així, treballadors y modistas, retirats y senyoretas, generals y geles, no la infameu mes y cridéu ab tots vostres pulmons ¡Viva la Febre groga!

PAU ROSELLA.

BATALLADAS.

França ocupada pe 'ls prussians me fâ l' efecte d' un porç espí.

Los prussians ab aquellas punxes que portan á n' als cascós me semblan las puas que llena 'l pobre animalot.

Ara no falta sino que la Republica francesa, com lo porç espí, se cremi y sápiga tirarlas á la cara dels que la detractan.

Diu un periodich que s' han manat tirar 25,000 retratos del duch de Aosta, al fotògrafo madrilenyo Senyor Juliá.

Nosaltres, en lloch de vint y cinch ne faríam tirar cent mil... al foch.

— La vostra artilleria es la millor del món, diuhen que digué Napoleon á n' al Rey Guillermo.

— ¡La pitjor! Diuhen que contestà, quanho legí, un francés que se n' hi havia endut una cama.

Mac-Mahon té 63 anys, Bazaine 62, Canrobert 61, Bismarck 55, y encara són unes criatures comparàts ab lo rey Guillermo que 'n té 73. Napoleon que 'n té 68, y Moltke que passa dels 70.

¡Que vingan després y digan que de totes las desgracias que estém passant ara ne tenen culpa 'ls arrebatos de la juventut!

Lo general en gefe del exèrcit frances al qui s' atribueix la responsabilitat de las primeras derrotas se diu lo mariscal Le boeuf.

¡Ves á qui se li acút posar un bou al frente d' un exèrcit, encara que siga mariscal!

— Senyor Jutge, vinch sobre alló de la dona que 'm dóna molts disgustos.

— Donchs, fill, baixa de seguida, perque, aquí á l' alcaldia, no s' hi pot entrar á cavall de cap manera.

Los fusells que en la última sublevació van usar los carlistas, de no sé de quin poble, estaven amagats á l' orga de la iglesia.

¡Y després encara n' hi ha que diuhen que 'l partit carlista està desorganisat. ¡Ah papannatas!

Las coses són com las personas.

N' hi ha que tenen sort y n' hi ha que no 'n tenen.

¡Ván véurer lo barret del senyor Paul y Angulo quina celebritat vá agafar ab alló de possersel?

¡Si 'l dia que ell lo llença al carrer un passa y li pega una cossa!...

No té perdó de Déu lo qui tal fassi.

Si l' insolent fós un conservador, mereixeria que un republicà l' hagués umplert de pedras.

Diuhen que en Prim está segur de que té monarca perque té un paper firmat del duch d' Aosta.

No n' ha de fer cap cas.

L' home que es prou ximple per voler ser monarca, ho es prou també per desdirse de qualsevol cosa.

— ¡Qui t' estimas mes, en Montpensier ó 'l Duch d' Aosta?

— Que t' estimas més que 't fusellin ó que 't penjin?

Se conta que quant en Prim llegia lo document en que li deya en Macarroni que acceptava la corona, s' estava á la eixida, plovia y li ván caurer algunas gotas.

Ténim denchs que 'ls documents ab que 'l govern conta, son papers nullats per ara.

Si 'l princep Amadeo es dolent, que 'ns tiranisi, que 'ns porti una cort estrangera y que 'ns esquilmi, 'l treurém.

Pero si ell fós ben minyo, que no portés sors Patrocinios, que no fés galls quant cantés y que fós en tot una malva..... També 'l treuriem.

Lo dia que una casa pogués esser governada per una criatura també podria passar sens ser governada. Ergo, lo dia que una nació pot perdre per rey á un ximple, també sense rey pot passarre.

Diuhen que ja està afeitat, net y arreglat ab la cueta, lo torero que ha d' espanyolizar al rey quant vinga.

Quant una criatura cau s' escarmenta.

Pero los que vòlen ser reys...

Ja pots matar á Lluís XVI. y á Maximiliàno, que ells sempre hi tornan.

S' admira un periodich estranger de que 'ls monjos del monestir de la Troppe de Dombes han agafat lo fusell com voluntaris en la actual guerra contra la Prussia.

Aqui aixó no 'ns admiraria gens.

Estém tant acostumats á que 'ls nostres capellans nos ensenyin l' Evangeli ab balas, que nos sembla mes propi un capellá ab un trabuch que ab la estola ó lo breviari.

Se vá refredant tant en la opinió pública la candidatura del macarronich monarca, que tinc la esperansa de que á principis d' estiu ja pendré sorbets d' Aosta.

¡Quo desgraciats sóm!

¡Fins los ambiciosos que tenim no pôden ser de primer ordre!

En qualsevol altra terra en Prim aspiraria á emperador ó al menos president d' una república.

Aqui s' acontenta rantllant lo formatge per un operista de mala mena.

La solució á la xarada del número passat se podria aplicar á la major part dels politichs del dia.

Es: CA-RÀ-GI-RAT.

Job batat en en...

Hi ha qui diu que 'l princep Amadeo d' Aosta canta un xich si se l' accompanya al piano.

També hi ha qui assegura que en havent dinat ó sopat se l' ha d' acompañar per tot, perque fà esses.

Sembla que en Prats y en Beracocha estan molt cremats perque, cantant per cantant, nos' ha pensat en ells que al últim són de la terra y cantan ab mes gracia.

Diuhen que 'l Duch de Montpensier ha ofert al d' Aosta tot lo que li redituau las taronjas de Sevilla si promet no acceptar la corona.

Lo general Prim, que quant vol encertar tot ho erra, ha fet, sense voler, un grapat de cosas que han d' immortalisarlo.

Vá produhir la retirada dels espanyols en Mègich.

Ha tret la Reyna d' Espanya.

Ha fet la guerra de Prusia, y ha ridiculisat á tots los que podian ser monarcas.

Aixó vol dir que si hagués sigut burro hauria tocát la flauta una pila de vegadas.

Ara corra que després de la elecció en las corts vol lo princep Amadeo que 'l voti un plebiscito.

Y encara li aconsellém que fassi vigilar las urnas per alguns agusils de Italia, perque no fós que surti un rey com surten diputats molts de las majorias.

Diuhen que en las manifestacions que han de fer tots los partits contra 'l nou monarca se tractaba d' anar á totes las fideuerias y trenar los macarrons que hi tenen per mostra.

Després se n' ha desistit perque s' ha compres que 'ls pobres fideuers no hi tenen cap culpa.

Diuhen los periodichs de Berlin que no s' veulen pe 'ls carrers mes que senyoras que portan dol y gent que plora la mort d' algun ser amat, en la guerra.

Y mentrestant lo rey Guillermo escriu á la Reyna, dientli: Tot vá bé.

Se veu que per tenir tant mal cor al menos s' ha de ser monarca.

Diuhen que en la entrevista que la Emperatris ab lo Emperador vá tenir ara, ella li vá dir:

—Ho veus? Si tú t' hagues quedat á casa ab lo noy, y jo me'n hagués anat á la guerra, com te deya, no t' hauria passat lo que t' passa.

Com que ns sembla que pitjor de lo que han anat ara, no hi podia anar, som del parer de la bona senyora.

—Veuhen lo que són las cosas?

A nosaltres nos semblava que en Xacó era un gallina y teniam á Napoleon per un gran home, y, vegin, ara que som al fi, quin es el qui ha fet mes bestiesas.

Del duch d' Aosta se n' podrá dir tot lo que s' vulga:

Que es santi-di-guixi.

Que menja macarrons.

Que es partiquin.

Que té una monja.

Que fà galls quant canta.

Pero de cap manera que 's p'ca allá ahont no 'l demanan perque, solament ab lo que 'l demana en Prim, pot desmentirnos.

Perquè caigué 'l imperi. Ahí 's morí d' espant D. Emeteri. Era conservador y aixó vá escriuer:

—Si vols viurer tranquil, deixa de viurer.

—A què vá que no endevina perque 's burro 'l duch d' Aosta.

—Perque no sap de lletra?

—No.

—Perque no sap de solfa?

—No.

—Perque vol ser monarcha?

—Angela!

REPICHES.

Sembla que 's tracta d' encuadernar magnificament un narrò un Fleuri y un Simón de Mantua y regalarlo al princep Amadeo per quant vagi á cal senyor Miracle.

Sembla què 'ls mals de caps son ara com se fà per ensenyar lo castellá al jove monarca.

Nosaltres dirém un medi que es sencillissim.

Cridan á un republicá, li donan un garrot, se li posa al devant lo monarca, li dona una garrotada al cap, y com que un plat esquerdá parla castellá de seguida, esquerdantli la testa, molt serà que no hi parli ell que tant ho desitja.

Miréu si es dolent aixó dels reys que fins lo més bo y sacrossant espatlla.

Lo duch de Montpensier ha donat 60,000 rals pe 'ls pobres, y aixó, que en altre temps hauria sigut una acció magnífima, ara s' ha pres com á ganas de ser rey, y á terra.

Diuhen que 'l Marques de Mira-flors ab motiu de mirar tant perdot al Princep Alfonso, que tant defensa, se vol cambiar lo titol de Mira-flors pe 'l de Mira-espinas.

Nosaltres, ab motiu de saber que es tant tonio lo xicot per qui ell mira, li aconsellém que cambi lo de Mira-espines, pe 'l de Mira-burros.

En Madrit s' ha casat un capellá.

—No s' espantin!

Era un capellá protestant.

Si la dona d' un capitá se diu capitana, la dona d' un capellá ha de ser capellana.

—Escolta Joan perque 's diuhen Hulanos aquets soldats del Rey de Prussia?

—Dona, lo nom mateix t' ho diu ben clar; perque van d' hule.

La religió dels indios se practica adorant al sol quant surt, y deixant d' adorarlo quant se pon.

Per aixó los unionistas que adoran totes las candidaturas quant temen que pôden realisar-se, y las combaten quant veuhen que van á frassar, han sigut batejats ab lo nom de indios.

No hi ha donchs pera que dir que quant han vist mort al duch d' Aosta tots li han girat la casaca.

Per cambiar noms als carrers, Matà á las classes pasivas, Y fè aná 'ls soldats ab barba, Ningú com los progressistas.

Avuy no 'ls fem bromas y no 'ls parlem per res de la Febre groga, perque creyem que qui tant malament se porta matant gent y no volentsen anar de Barcelona, ni mereix que 's parli d' ella.

Per Pestas y Monarcas, la millor paraula es lo despreciam.

Es menester convenir en que 'l partit mes noble es lo dels que procurem per la Republica.

Tots los altres partits d' Espanya acceptaran al Duch d' Aosta y li farán la gara gara.

Nosaltres som franchs. Si vé á Espanya 'l treurem.

Després que no diga que no l' havem avisat, antes.

Mal la hisenda ab en Domenech, Ab en Figuerola, mal:

Ja per probar sols no 's queda, Que fará ab republicans.

Son molts los diaris y las personas que diuhen que las negociacions seguidas entre lo govern espanyol y 'l italiá, en la cuestió del duch d' Aosta, no son unes negociacions formals.

Aixó es una miserable calumnia. Varios diputats que s' han fet carrech dels protocols nos asseguran, que tant en lo fondo com en la forma, no deixan res que desitjar.

Per exemple: en una carta del general Prim al embaxador espanyol li diu: apriétele V. (al de Aosta.)

Y lo embaxador espanyol li contesta: estoy tocando todas las cuerdas.

Con que ja veuhen que no ho haurian escrit millor los redactors de la Campana.

Diu que tots los periodichs de Madrit, menos tres, s' esclaman contra la candidatura del Duch d' Aosta.

Aixó no vol dir res.

Quant ell vinga, pagant de la nostra butxaca, ne farà fer doble que digan que 'l volen.

Coneixém molts republicans que han ofert lo seu vot al princep Amadeo si ell dona formal paraula de que no voldrà ser rey de cap manera.

Es menester confessar que 'l nostre periodich es dels que ab mes urbanitat combat á la nova candidatura.

Podém haver dit tot lo qu' hem volgut; pero encara no hem parlàt de res de Napolis.

Si no haventhi hagut fins ara cap influencia italiana ja no 's pot sossegar de tantas orgas, marmotas, y santi-di-guixi, lo dia que vinga 'l nou monarca serà cosa de no poder aclarar 'l ull ni mitj' hora.

Y aixó encara apart de 'l orga de rahons que diuhen que ell nos portará á Espanya.

Diuhen que quant lo d' Aosta se vá casar un amich seu vá dir, tot gratantse la testa.

—Ay pobre, ja està fresch!

LA CAMPANA DE GRACIA.

—¿Perqué? Li vá preguntar un altre.

—Perque la seva dona es la duquesa de la cisterna, li contestá lo maliciós no sabent com desfesen.

De totes maneras sempre adelantém alguna cosa.

Fins avuy aixó de voler posar rey no era mes que una pura comèdia.

Ara, tractantse de un italià, ja s'ha tornat ópera.

Segons l' *Imparcial* diu que en Madrid s'han reunit los republicans en lo clup del Hospital, per tractar de la candidatura, del duch d'Aosta.

Vetenaqui uns, que, si no 'l veuhen mort, lo veuhen ferit al menos, ja que es en l' Hospital ahont se reuneixen.

Sabem que 's tracta de donar una gran creu à D. Serafí Pitarra per los treballs preparatoris que portá á cap, logrant que 'l publich simpatizés ab lo presunt monarca, fentlo sortir en la *Esquella* ab lo nom de *Macarroni*.

Tant com mes aném veystent que posa y s'eposan obstacles á que quedí monarca lo duch d'Aosta mes nos va agradant lo tal subjecte.

Es una pena aixó dels reys.

Unicament los que no pôden ni vòlen serho de cap manera son los que trovém que fora bô que ho fossin.

Diu que quant lo d'Aosta vá determinar ser rey vá dir:

—Lo rey de Grecia, lo de Nàpols, la reyna d'Espanya, Maximiliano, Lluís XVI, Carlos II, y Napoleon tercer.... y ara jo. — Que haya un cadáver más, que importa al mundo!

Ara fins al altre número ja no 'ls parlarérem mes del duch d'Aosta.

Los macarrons, y mes si hi ha massa formatge, al últim embafan.

Recomanem, y sense fer ara mica de bromia, que 's fassi tot lo que 's puga per la *Junta general d' auxilis de Barcelona*. Son 35,000 los pobres als qui té d' atendrer y 's veu en apuros per quedar ab tots com la caritat mana.

PIGRAMA.

Tot trist deya ahi en Ventura

—Remey no hi ha per la terra,
desgracias... pestes... y guerra...

¡Qui ha vist may, mes desventura?

Jo que 'l sento y dich: ¡Criatura

Ja 's veu be que 'ts curt de vista!

—Per que m' allargas la llista
fentla arribá al infinit?

Molt pitxor que tot lo dit
es un govern progressista.

A.2

LAMENTS

DEL DUCH DE MONTPENSIER

AB MOTIU DE VÉURER

QUE VAN Á FER REY AL D' AOSTA.

Apurá ab afany tremendo

Vull, ja que 'm deixéu així,

—¿Qué he fet jo ¡pobre de mí!

Per no sé un rey estupendo?

Encara que ab clam horrendo

Prou m' ho diu l' horror que 'm marca.

¡Desgraciat del que s' embarca!

D' ambició sentint l' ardor,

Perque 'l ridicul major

Pe 'l home, es esser monarca!

Tant sols voldria saber,

Per fé 'l bunyol que recelo,

Deixant apar que, Tionelo,

En Prim, si vol, ho pot ser,

¡Quins motius hi pot haver

Per no volerme com fan?

Si tots los que aquí vindrán

Vindrán sols per enganyarvos,

¡Per qué no puch jo esplotarvos

Com los altres que ho farán? *legat*

Vé 'l noy terço, ab una boca

Com un furat de guardiola,

Y així qu' arma la tabola,

Per ell lo clero 's desboca.

Una guerra al fi provoca

Per 'ls que ensuman ajudat,

No hi ha ni un cap pelat

Que no 'l voti ab veu sumissa,

Y á mí, que vaig mes á missa,

¡Dolent per rey m' han trovat!

Vé l' Alfonso, tant criatura

Que encara juga á pilotà,

Y hasta en Chesto s' esbalota

Y per ferlo rey procura.

Un xicot, per confitura

Pot vendre un regne plegat.

Es un burro, es mal criat;

Lo fan rey sent sols nebot,

Y á mí, que soch oncle y tot,

¡Dolent per rey m' han trovat!

Vé Espartero, un veterano

Que 'l coneixém tots per l' AVI;

Mes que, sens voler fé agraví,

Fóra un rey molt campetxano.

Caminant vā xano xano,

Té gallinas al terrat,

Si está trist, ja está trempat

En sentint l' himne de Riego,

Y á mí, que per re estich cego,

¡Dolent per Rey m' han trovat!

Vé en Xeringam, un pobre home

Que té uns peus com dugas barcas,

Y que dû, fill de monarcas,

Un orgull que res lo dòma.

Jo duch sabatas de goma,

Ell ab xarol vā calsat,

Jo só net, ell, tot deixat,

Se 'n vá pe 'l mon tomant l' aiga,

Y á mí, que vaig ab paraiga,

¡Dolent per rey m' han trovat!

Vé l' d'Aosta; un operista

Que no trova en lloc contracta,

Y tot just proposa 'l pacta

Ja l' apuntan a la llista.

Tota Espanya n' está trista,

Perque se sap que es un gat.

Tant sols se n' han alegrat

Perque macarrons duria,

Y á mí, fent pasteleria,

¡Dolent per rey m' han trovat!

Al mirar que 'm passa aixó

Lo cap me vull s' acalora,

Y foix d' ametralladora,

Sembla que m' hi senti jo.

¡Quina lley, quina rahó

Hi ha per darm'e 'l desespero

Ab que jo ara considero

Que no se 'm vulga per rey,

Sent tant bo devant la lley

Com Aosta, 'l Ters, y Espartero!

CALBERO DE LA LIANZA.

XARADA.

Segona es preposició:

Quarta en plural tú ne téns

así **una**, no sé, estimát Lector,

Que ya sigas bastant vell:

Las quatre primeras juntas

Lo nóm d' un diari n' es

Que surt aquí Barcelona

Y que tothom ja conéix:

Quinta y sexta encár que sempre

Van plegadas, si las tréus

Y de quinta tota sola

Múdas en s la c.

Trovarás que l' anomena

Aquell que de solfa aprén:

Sexta sola n' es vocal,

Y, qui 'l tot vulla saber,

Que terça y quinta una mica

Que no li costará gens,

perque es cosa que desitjan

Los catalans verdaders.

Y mentres un xich de sanch

En nostras venas tinguém

Serà pera defensarla

Ja qu' es lo nostre debér:

Hòms de bé, resucitèmla:

Cataláns, no la olvidém.

JOAN SALOM Y SASAC.

La solució, en lo próxim número.

MAPA COMICO POLITICO

DE EUROPA PARA 1870.

perfectamente delineado, siendo representados los países por Agujas alegóricas que caracterizan los distintos estados de Europa.

INGLATERRA aislada, rabia de ira al ver la cara que le pone la mal sometida IRLANDA; ESPAÑA medita vacilante entre ponerse el gorro frigio ó la corona regia; PORTUGAL, se impacienta, esperando la resolución de su vecina, FRANCIA, desnapoleónizada rechaza la invasión de PRUSIA, que le tiene un ié encima, otro molestando a Italia, apista con su peso al Austria eclipsa a toda Alemania, echa mano a Bélgica está á punto de oprimir entre ambas piernas á Suiza y brota soldados por todas partes. ITALIA ha cubierto con el fletro del bersagliero su cabeza, que aun ayer ostentaba la tiara pontificia. CORCEGA y CERDEÑA en forma de chiquillo callejero se rie de si mismas preguntándose quien va á ser su dueño. DINAMARCA cuyos piés se han hundido en el Holstein, espera con brio recobrar el movimiento que ha perdido. LA TURQUIA EUROPEA, se despierta con el peso de los que tiene encima, LA TURQUIA ASIATICA fuma y sueña perezosamente recostada. SUECIA da saltos de pantera. RUSIA es el coco que viene á llevarse á los muchachos que no son buenos.

Forma este precioso mapa un gran pliego marquilla colorido y vénese al infimo precio de 2 reales.

PLANO DE PARIS

Y SUS ALREDEDORES.

con las fortificaciones de defensa actual.

Con este detallado mapa á la vista, podrán seguirse fácilmente las operaciones del ejército sitiador y sitiado en París.

Forma un pliego marco lóleo regular colorido y vénese al infimo precio de UN real.

Todo el mundo conoce la necesidad de adquirir en los actuales momentos los medios para combatir la enfermedad reincidente; á este fin creyendo prestar un servicio á la humanidad, nos hemos proporcionalo los desinfectantes que recomiendan la Junta de Sanidad y los primeros profesores del arte medicinal, desinfectantes que podemos asegurar no ser sofisticados en manera ninguna.

En la Rambla del Centro, núm. 20, librería de López, se hallan de venta.

Paquetes de Cloruro de Cal, de peso 1 libra, á 1 real. Botellas del anti-pestilencial ácido fénico á 8, 16 y 20 reales.

La explicación de la manera de usarlos se encuentra en los mismos paquetes y botellas.

Imp. de la V. H. de Gaspar.—Ataulfo, 14

I. López, Editor.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte 2012